

Intentionsbeskrivelse af forsøg til "Forsøgsstationen" i marts 2014.

Fakta:

Titel: **TALKBOX** – en undersøgelse af interaktion med teenagere i "talkshow" format.

Medvirkende:

Tovholder, Instruktør og performer: Erik Pold.

Kort BIO:

Erik Pold arbejder som instruktør, koreograf og performer. Uddannet på School for New Dance Development i Amsterdam (1994-98 BFA), suppleret senere med en diplom i ledelse fra uddannelsen Kunst og Kulturlidelse (2009 – 2011) under Sydsjællands Universitetscenter/Odsherred Teatercenter.

Han har været kunstnerisk leder af Performanceteatret LiminalDK sammen med Adelaide Bentzon siden 1999, og teatret har stået bag de fleste af hans egenproduktioner, de vigtigste inkluderer: "Jagten på et plot" 2011, "The Great Illusion", 2010, "The Reality Game"- 2009, "Mastercopy" 2008, "The End" 2006 og "Success" 2004.

Kunstneriske samarbejder (som koreograf, instruktør og/eller performer) inkluderer: "Tehran mon amour", "Ondskabens Landskab" og "Først tænker jeg lidt og så gør jeg det" produceret af NORPOL i samarbejde med Daniel Norback. "Lyst" 2007, produceret af Edison/Betty Nansen teatret. "Seating arrangements" i samarbejde med The Flea Theatre, New York City under DANYarts. "Børsen Roadshow" og "New Value" 2004 og 2006, produceret af Åben Dans Productions.

"King Kong Club" 2005, produceret af Gob Squad Arts Collective (Berlin), Erik er i øvrigt gæste-performer på turné i Gob Squad forestillingerne "Super Night Shot" og "Kitchen"

Medlem af Statens Kunstråds Scenekunststudvalg 2011 – 2014.

Bestyrelsesmedlem hos Åben Dans Production, Roskilde egnsdansensteater 2009-2011, medlem af det kunstneriske råd i Warehouse 9, live art spillested i København 2008 – 2010, medstifter af Scenekunstnere uden scene (SUS) og Uafhængige Scenekunstnere (US), bestyrelsesmedlem hos De Frie Koreograf (DFK), 1999 – 2004.

Scenograf og grafiker: **Rebecca Arthy**, er oprindeligt uddannet arkitekt fra Arkitektskolen på Holmen, men hun har de senere år primært arbejdet professionelt med scenografi, dukketeater og grafik hos blandt andet LiminalDK, Fix og Foxy, Teater Hund m.fl.

Videokunstner: **Helle Lyshøj** er uddannet audio-visuel kunstner fra Rietveld Kunstakademi i Amsterdam, og har en ekstensiv erfaring med at indarbejde video i teater og danseforestilling. Hun har været ansat hos blandt andet LiminalDK, Åben Dans i Roskilde, hos Das Beckwerk og mange andre steder.

Komponist: **Pelle Skovmand**, er uddannet fra det Rytmiske Musikkonservatorium, og arbejder primært med elektronisk musik, har skabt musik til danse og teaterforestillinger hos blandt andet Recoil Performancegroup, LiminalDK m.fl.

Forsøget tager udgangspunkt i og inspiration fra Talk show genren, ved at kigge på forskellige interview metoder, AI - anerkende samtaler m.v. kombineret med performative metoder som arbejder med direkte interaktion med publikum. Disse metoder er blandet andet udviklet gennem det kunstneriske arbejde i performanceteatret LiminalDK, og hos det tyske Live Art Collective Gob Squad. Disse metoder fokuserer på at skabe grobund for en dialogisk teaterform.

Selve forsøget:

Forsøget skal være en del af prøveperioden for forestillingen TALK BOX, som har premiere på Aprilfestivalen i Holstebro.

Tesen bag projektet er at det er muligt at lave en forestilling som i sin færdige form er i dialog med et ungt publikum, hvor de unge selv er i fokus, og hvor tematikken både udfoldes for dem og med dem. Altså hvor jeg som kunstner ikke ved bedre, men i direkte forstand stiller spørgsmål til publikum. Er det muligt at skabe en interessant forestilling på denne måde?

Her er et uddrag af projektbeskrivelsen:

TALK BOX er en forestilling udformet som et talkshow, hvor et ungt publikum fra 13 år og op selv er både gæster og tilskuere, og som handler om identitet og medier i den hyper moderne medie-kultur vi lever i.

TALK BOX foregår i en lille lydtæt boks. Performeren Erik Pold er værten, men der er ikke nogen gæster i talkshowet, publikum skal selv være gæster på skift og inviteres indenfor i boksen til skarpt modererede 10-15 minutters talkshows.

Inde i boksen er der et "set up" med en lille scenografi, et par kameraer der kan skiftes imellem, og selve talkshowet transmitteres direkte uden på boksen på en stor fladskærm eller via video-projektion for resten af publikum.

Identiteter og mediering

Tanken bag projektet er at skabe en forestilling der handler om hvordan vores opfattelse af hvem vi er, og hvordan vi opfattes af andre, er påvirket af vores daglige interaktive brug af medier (som Facebook, Twitter, Youtube, Skype, TV m.v.). Specielt teenagere har stor fokus på at "finde sig selv", at skabe sig en identitet og en plads i verden, og er lynhurtige til at indarbejde nye medier i processen. Derfor er dette projekt tænkt at have specielt fokus på denne aldersgruppe. Men det er nu min erfaring at de fleste mennesker bliver ved med, også igennem voksenlivet, at konstruere og udvikle den identitet eller de identiteter vi påtager os i forskellige sammenhænge.

I **TALK BOX** vil vi stille spørgsmål som:

Hvordan vælger vi at fremstille os selv når vi selv kan vælge virkemidlerne?

Hvor meget udleverer vi af os selv? Og hvad er konsekvenserne af dette?

Er der kun en version af "os selv" eller kan vi være flere forskellige personer eller identiteter samtidigt? Vælger vi selv disse identiteter og er vi bevidste om det?

Det er nogle lidt teoretiske og åbne spørgsmål som Talk Box på underholdende vis vil tage fat i, dels som tematisk omdrejningspunkt for samtalerne i boksen, men også ved

at den medierede form i sig selv skaber et rum hvor der kan leges med identitet og virkelighed.

I **TALK BOX** vil vi ikke kun tale om at leve i en medieret virkeligheden, vi vil rent faktisk konstruere en version af den på scenen sammen med publikum.

Tidsperioden kunne se sådan ud: jeg vil gerne bruge to uger ud af en fire ugers prøveperiode til forsøget.

Perioden skal være fra 3 – 28. Marts, hvor forsøgsperioden er fra den **10. – 21. Marts.**

Den første uge bruges på at bygge scenografien op i rummet og få teknikken til at virke, og forberede forsøget. Denne uge lejer jeg mig ind hos Forsøgsstationen.

Uge 2 og 3 forestiller jeg mig kunne være forsøgsperioden.

Her vil jeg med jævne mellemrum have brug for at invitere grupper af tilskuere ind til prøverne på forestilling. Projektet har i sin natur meget tidligt brug for publikum undervejs, da metoden jo er dialogisk, og det er ikke muligt at have en dialog med sig selv. Her vil feedback være yderst velkommen, men meget af feedbacken kommer også fra at afprøve forskellige interview-strategier, arbejdsmetoder, teknikker etc.

Projektet medbringer selv al teknik, materialer, kostumer, scenografi, rekvisitter etc. Det vi ønsker er et rum hvor vi kan opstille video-boksen og faglig sparring og dialog.

Formidling af forsøget:

Planen er at vi i løbet af de 2 uger forsøget varer, inviterer et publikum bestående af teenagere, kombineret med kolleger og interesserede ind til prøveforestillinger løbende, da det er den eneste reelle måde at holde prøver på forestillingen.

Jeg forestiller mig at lave 5-6 åbne prøveforestillinger i løbet af perioden, efterfulgt af korte eller længere feedback-sessions.

Der er ingen specifikke ønsker til formidlingen af den efterfølgende rapport, men jeg stiller gerne op til et foredrag/dialog aften o.lign.

Forventninger til forsøget:

Dette forsøg indgår meget konkret i en prøveperiode. Efter forsøget vil vi kun have ca. en uge til at gøre forestilling færdig henimod deltagelsen på Aprilfestivalen.

Så forsøget skulle gerne lykkedes.

Eller rettere: hele projektet er et kæmpestort eksperiment, og derfor kan det jo i sagens natur fejle, det vil sige den kan blive en fiasko. Det håber vi selvfølgelig ikke. Men det store spørgsmål for mig er om projektet kan lykkedes som et nyt og anderledes bud på en måde at lave ungdomsforestilling på. Hvor de unge er meget aktivt en del af værket. Gider de det? Er der nogen der gider købe sådan en forestilling? Vil alle bare synes det er en plage, eller for mærkeligt, eller er de unge for generte til at deltage?

Jeg ved det ikke.

Min tese er at unge i dag er så vant til at interagere med medier, lave profiler on-line og at det er med til at give de unge en hel anden mulighed for konstant at genopfinde sig selv, skabe sig nye identiteter hvis de føler sig fastlåste i dem de på den eller anden måde er havnet i. Men det er muligvis også med til at skabe stor forvirring og frustration.

Derfor er det virkelig et forsøg, og jeg synes det er oplagt på denne måde at kombinere en reel produktionsperiode med en reel forsøgs/research periode, og derved dele de erfaringer jeg får med andre, og lytte til og gøre brug af mine kollegers potentielle erfaringer med lignende arbejde undervejs.

Underskrift af Erik Pold:

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Erik Pold', written in a cursive style.